

В. „Плевенски Гласъ“
излиза всѣка недѣля сутринята.

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

Цѣната на вѣстника е за въ България:

За година . . . . . 8 лева
„ шестъ мѣсеца . . . . . 4 „

За въ странство:

За година . . . . . 10 лева
„ шестъ мѣсеца . . . . . 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕН ВѢСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Всичко, що се отнася до вѣстника,
испраца въ Административната,
която се намира въ „Училището“.

За частни
ст. на дума
на първа—по
Г. Саждебитъ
обнародвания.
обявление се внася въ
срѣдну расписка.

Писма, пари за абонаментъ, дописки,
книги, вѣстници и пр. се испращатъ
въ администрацията.

КОНЦЕРТЪ

На Славянската Бесѣда, подъ управлението на Г-нъ Н. Ив. Николаевъ, който щѣше да се даде на 6 т. м. въ читалищния салонъ на дружеството »Съгласие« се отложи за 7 Августъ вечерта.

Помолини сме да съобщимъ на гражданитѣ, че сжщия хоръ на славянската Бесѣда ще извърши и панахида прѣдъ градския паметникъ слѣдъ отпускъ на църква на 8-й Августъ за падналитѣ войници подъ Плевенъ.

ИЗБОРА ЗА ОКРЪЖНИ СЪВѢТНИЦИ ВЪ ГР. ПЛЕВЕНЪ

Отдавна у насъ прѣстаняхъ да гледатъ на положението, като нормално. Всички съ разочарование видѣхъ да се дава просторъ на животинскитѣ инстинкти и да се разиграватъ безнаказано най грубитѣ сцени, които коштуватъ живота и здравето на десетки граждани. Всички се увѣрихъ, че при едно правителство, което си служи съ тероръ, насилия, произволи и шайки, не може и да се мисли за конституционно управление, още повече за свободно упражнение на изборителното право, върху което се гради цѣлото управление въ страната. Правителството на Грековъ — Радославовъ даде най голѣмитѣ доказателства, че то не почита народната воля и ненаправява своитѣ дѣйствия, съгласно законитѣ въ страната. Касирането на ония народни прѣдставители, които народа, подъ натискътъ на полицията, шайкитѣ, а нѣгдѣ и войската, испрати въ св. ограда на Народното събрание, растурванието на всички градски и селски общини въ България, неутвърждаванието на ония съвѣти, въ които бѣхъ избрани опозиционери, убихъ въ изборителитѣ всѣко желаніе да се мѣсчатъ въ разрѣшеніето на своитѣ сждбини и да взематъ участие въ каквито и да били избори, като безполезно. Факта, че въ ония селски общини, къждѣто бѣхъ избрани опозиционери, бидохъ касирани лицата, получивши вишегласие, и утвърдени лицата, получивши по 3 4 гласа, допълни общата картина, за да се видѣтъ изцѣло произволнитѣ дѣйствия на днешнитѣ управници.

Всичко това утвърди изборителитѣ въ убѣждението, че е безполезно да се излагатъ на произвола на шайкитѣ и полицията по изборитѣ, защото какъвто и да бжде исхода все нѣма да бжде въ тѣхна полза.

При това и измѣнението на закона за окръжнитѣ съвѣти, чрѣзъ което значението на тия съвѣти се омаловажи до минимумъ, бѣше още една причина за опозицията да не вземе участие въ тия избори. Обаче изборителитѣ отъ Плевенскій окръгъ рѣшихъ още единъ пжтъ да взематъ участие съ рискъ на живота си, безъ да разчитатъ на успѣхъ, защото знаехъ съ какви срѣдства си служи властятъ.

Догдѣто правителственитѣ вѣрвахъ, че опозицията нѣма да вземе участие и тѣ мирувахъ, нѣ щомъ се увѣдомихъ, че опозицията е рѣшила да упражни и тоя пжтъ, за послѣденъ, своето изборително право, веднага се турихъ въ движение и шайкитѣ. Въ петъкъ и сжбота цѣль денъ шайкитѣ подъ закрилата на полицията кръстосвахъ града и нанесохъ побои на нѣколко лица. Въ сжбота вечерята и цѣлата нощъ срѣщу първий Августъ града бѣ блокиранъ. Гърмежитѣ не прѣстанахъ. Градътъ ни не прѣдставляваше друго, освѣнъ мѣсто, гдѣто се разиграватъ най-вандалски сѣѣни.

Въ недѣля сутринята, 1-й Августъ, всичкитѣ улици, които водѣтъ къмъ изборното мѣсто бѣхъ блокирани отъ шайкаджии, цигани, турци, градинари и кантонери. А прѣдъ тѣхъ, на коне, съ голи шапки, се расхождахъ градскитѣ агенти и коннитѣ стражари. Тѣзи нѣща бѣхъ прѣдвидени, затова опозицията си назначи сборни пунктове домътъ на Г-на Хр. Данаиловъ и Я. Бръшляновъ. Единъ денъ по рано се замѣни и зданието на I секция, като се назначи Винарското училище вмѣсто Окр. Управление. Заявленията за застѣпници бѣхъ опозиционери отъ шайкаджитѣ, та опозицията нѣмаше свои застѣпници. Въ 7 часѣтъ сутринята шайката залови Ячо Ц. Бръшляновъ и Албинъ Цибулски близо при изборното мѣсто Първия бидж, слѣдъ като го тикнахъ въ калъта, а на втория сѣпихъ главата на три мѣста. На двамата сж взети около 250 лева, шапкитѣ и умбрѣлитѣ. Обаче и това не обезкуражи опозицията. Пристигналитѣ изборителни заявяхъ, че не били получили картитѣ си. Такива бѣхъ повече отъ половината. Обаче шайката и полицията не дочакахъ изборителитѣ опозиционери на изборното мѣсто. Тоя пжтъ за да не даждѣ поводъ за касиране на избора, подъ личната команда на Окрѣжний Управителъ и съ леворвери въ ржцѣ нападихъ изборителитѣ прѣдъ домътъ на Г-на Христо Данаиловъ. Слѣдъ една перестрѣлка съ камъне отъ 1/2 частъ, почнхъ се стрѣление съ леворвери. Частъ отъ изборителитѣ, за да се запазѣтъ отъ куршумитѣ, затворихъ се въ домътъ на Данаилова, а другитѣ се разбѣгахъ. Шайката приближи домътъ, испотроши 48 джама и хвърли повече отъ сто вистрела. Мѣстата на куршумитѣ личѣтъ. Г-нъ Данаиловъ ще остави стѣната надупчена съ коршумитѣ нелѣпена за спомѣнѣтъ отъ либералното управление на Радославова. Слѣдъ като шайката се набѣсува цѣль часъ, отправи се за изборното мѣсто, като се поставихъ стражари прѣдъ домътъ на Данаиловъ. Вистрѣлитѣ, нѣкои отъ които се давахъ въ залпъ, стрѣсахъ гражданитѣ, и до вечерята никой не посмѣи да излѣзе отъ домътъ си. Не вѣрваме и при нахлуванието на кържалиитѣ да е царувалъ по голѣмъ страхъ и трепетъ отъ тоя при управлението на либералитѣ и при произвежданието на тоя изборъ.

По тоя начинъ се осуети явяванието на опозицията на изборното мѣсто, а циганитѣ и шайкаджитѣ гласувахъ съ картитѣ на гражданетѣ, като се явяхъ по нѣколко пжти. Ако това не е тѣй, ние се обзалагаме. Иначе не може да се обясни, отгдѣ накждѣ правителственитѣ кандидати сж получили по 1360 гласа, когато никой, абсолютно никой, отъ гражданитѣ не е гласувалъ.

Още въ 9 часѣтъ сутринята шайката се опита да бие бившии околийски началникъ Ст. Икономовъ, който е билъ запазенъ отъ пѣшии старшии. Сжщата участъ сполѣтела и Г-нъ Ив. Бурмовъ, бившии членъ и по мощникъ прокуроръ при Плевенскій Окр. Сждъ. Прѣзъ деня сж смазани лицата: 1) Спиро Андоновъ Фудуловъ турски поданикъ. Заедно съ шайката е вземалъ участие и агента Иванъ Бешковъ; 2) Илия Коюмджиѣта; 3) Василъ Кушовъ и 4) единъ старецъ въ градската градина.

Избора се свърши, нѣ шайкитѣ не мирнѣхъ. На 2 Августъ послѣ обѣдъ се наченъ хъ на нова смѣтка буйствата и побоитѣ. Сжщата вечеръ градътъ бѣше оставенъ въ пълния произволъ на шайкитѣ. Окр. Управителъ,

Градскій кметъ и още нѣколко стамболовисти тържествувахъ побѣдата въ градината на винарската изба, която бѣше освѣтена както трѣбва; прѣдъ дюкяна на Калпазанитѣ бѣше всичката полиция, заедно съ полицейскія приставъ и Окол. Началникъ Цѣлата нощъ има вистрѣли и най цинични погържания къмъ опозицията. На присѣмване се свърши тържеството на хунитѣ и се прѣкрати стрѣлянието, за да се поднови прѣзъ нощта срѣщу 4-й с. м. По тоя начинъ избиранието се продѣлжи цѣли четири дена. Нека не се забрави, че и турцитѣ си отволихъ съ стрѣляние срѣщу домоветѣ на опозиционеритѣ.

Плевенъ не прави изборъ, а прѣкара още едно прѣвземаніе. Тоя пжтъ не рускитѣ побѣдоносни войски бѣхъ побѣдителитѣ, а шайкитѣ и расвирѣпѣлитѣ турци, които, като бѣсни тичахъ изъ улицитѣ и гърмѣхъ, а побѣденитѣ бѣхъ българскитѣ граждани данѣкоплатци. Позоръ!

При датитѣ 27 Септемврий 1887 год., 25 Апр., 9 Май 1899 година се прибави още една по мрачна, по върварска дата—1-й Августъ 1899 година.

Ние не завиждаме на подобни дати, нито пжкъ ще правиме и нѣкакво оплакване. И кому ще го направимъ? Нашия гостенинъ е у дома си, при своитѣ си; съ тѣхъ сподѣля скърби и радости, а пжкъ управницитѣ сж инспираторитѣ на тия вандалщини. Така щото, напѣлно се оправдава поговорката: „когато царъ ти е даваджия, Господаръ да ти е ярѣмджия.“

Тия нѣколко реда написахъ, за да се знае, какъ е станалъ избора за Окр. Съвѣтници въ Плевенъ, а и бждѣция историкъ, когато ще описва епохата на либералнитѣ министри Грековъ — Радославовъ да има прѣдъ видъ и тия тѣхни дѣла, които ще красѣтъ епохата имъ.

Плевенско Град. Общ. Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6048

Мнозина граждани, отъ 8 и 9 квартали въ града, се явяватъ въ общината, за да имъ се съобща: да ли е вѣрно, „че въ Руссия било имало мѣста за заселване и че на желащитѣ да се заселятъ тамъ, щѣло да се отпустне достатъчно земя за обработване, по нѣколко стотинъ рубли за обзавеждане, кола, волове, храна безплатно и че синоветѣ имъ нѣмало да се взематъ въ войската“.

За да се прѣмахне това заблужденіе мѣжду гражданитѣ, и да не си губѣтъ врѣмето въ ходение да събиратъ свѣденія за не вѣрни работи, обявявамъ, че до сега не е имало подобно съобщение не само отъ прѣдставителя на Руссия, но и отъ никоя държава, нито може да има подобни нѣща.

г. Плевенъ, 4 Августъ 1899 год.

Кметъ: Ив. Юрдановъ.

Секретаръ: А. Г. Тошмаковъ.

Най-послѣ и Плевенското градско общинско управление излѣзе съ горнето обявление, което агентитѣ ѣ носѣхъ да четѣтъ по кръчмитѣ, да оповѣсти на гражданетѣ, особено на ония, които бихъ искали да се населяватъ въ Руссия, и да въ друга държава, че нѣмало да имъ се да-

де нищо и че пусканитѣ по тоя случай слухове, не били вѣрни. За насъ е важенъ факта, че общинското управление иде да признае, какво на много плѣвненски граждани е дотегнѣло да бждѣтъ прѣдметъ на най-цинични ругатни, насилия, побои, вслѣдствие които искатъ изселването си изъ България. Тоя фактъ иде да потвърди писаного отъ опозиционната преса, че въ България владѣе пълна анархия. Мотива за изселването тука не е нито земата за обработване, нито стотинитѣ рубли, нито жаждата за кола, волове и храна. Тукъ причината лежи въ ненормалното положение, което прѣживѣва България и установява факта, че правителството на Грековъ—Радославовъ съ настаняването на служба изметѣтъ на обществото, направи непоносимо това положение. Всѣки гражданинъ отъ тия, които общинското управление толкова бащински разубѣждава да не се изсѣляватъ, си има достатъчно земя за обработване и съ какво да ѝ обработва. Обаче истинската причина лежи въ обстоятелството, че на никой отъ тия граждани не е гарантиранъ нито имота, нито честта, нито живота. Кой може да бжде сигуренъ за живота си, когато шайкитѣ, които се придружаватъ отъ агенти и полицейски стражари, биждѣт безразборно, кого гдѣ срѣщнатъ? Кой може да бжде увѣренъ, че снопето му, или градината му, или лозето му, или кокурузѣтъ му, неповрѣдени отъ стихийтѣ, ще останѣтъ неповрѣдени и отъ ржцѣтѣ на разбойницитѣ, покровителствувани отъ властта, които денѣ съ сопи, а нощѣ съ леворвери, кръстосватъ улицитѣ и кърищата? Кой може да бжде сигуренъ, че нѣкоя нощъ не ще бжде заключенъ въ домѣтъ си и изгоренъ заедно съ дѣцата си? Епохата, въ която днесъ живѣеме, е такава и примѣри не ни липсватъ, за да подкрѣпимъ твърдението си. Въ единъ отъ попрѣднитѣ броеве на вѣстника си ние съобщихме имената на бититѣ, числото на които е 44 души. Това число се увеличи по изборитѣ за градски свѣтници, а по изборитѣ за окр. свѣтници достигна до кръглата цифра 100. Най послѣ можемъ ли да наречемъ положението днесъ (отъ 18 Януарий 1899 г. насамъ) нормално, когато шайки отъ бездѣлници и най низки твари денѣ кръстосватъ изъ улицитѣ и се спущатъ съ сопитѣ си върху всѣки порядѣченъ гражданинъ, щомъ той не се съгласи да имъ даде пари да пиятъ, а нощѣ да тропатъ по вратитѣ на хората, да стрѣлятъ изъ улицитѣ и пѣждѣтъ най-цинични пѣсни? Нормално ли да считаме положението, когато всички граждани съ очитѣ си виждатъ, че тия бездомници, мѣстото на които е и ще бжде за въ бждѣще затвора, се събиратъ въ двора на околийското управление, за да получатъ наставленията си, и отъ тука раздѣлени на чети, придружени отъ агенти и стражари, се прѣскаатъ изъ града да биждѣтъ и плѣнѣтъ? Нормално ли да считаме положението, когато градски свѣтътъ поддържа тия янкеседжии, въ очитѣ на които гражданина е нищо, и имъ исплаща мѣсечни заплати, като градинари, цивилни агенти, гжѣничари, пожарничари, кантонери, надзиратели на работницитѣ по направата на канали и пр.? Нормално ли да считаме положението, когато самитѣ шайкаджии и стражари исповѣдватъ истината, че самъ Окр. Управителъ имъ далъ заповѣдъ да биждѣтъ всички русофили, нѣ да не убиватъ никого, за да ги научи на умъ и разумъ? Нормално ли да считаме положението, когато тия шайки нощѣ, съ музика на чело, ходѣтъ изъ улицитѣ и трошатъ стѣклата на прозорцитѣ по домоветѣ на гражданетѣ?

Е, молимъ Ви се, при такова положение на работитѣ, когато никой не е сигуренъ за живота, честта и имота си, когато, ако здравъ замръкне, не е сигуренъ, че ще осъмне, не трѣбва ли да помисли за своето избавление?

Да трѣгне да се бие съ тия нехранимайковци, за които не съществува нито редъ, нито общественно спокойствие, не може, защото пакъ той ще бжде виновния. Да се затвори въ домѣтъ си и да не излаза на вѣнъ, и това не може да стори, защото ще трѣбва да обрече себе и домашнитѣ си жертви на гладъ. Тогава, какво му остава да прави? Да се изсели. Кждѣто и да се засели въ България, сжщия огнь. Да отиде въ Турция и тамъ сжщето. Тогава въ Русия, гдѣто ще бжде поне сигуренъ за имота, честта и живота си и ще бжде увѣренъ, че никой не ще му нарушава владѣнията, никой нѣма да посѣга

на живота и честта му.

Тия сж причинитѣ, които сж прѣдизвикали нѣколко десетки семейства да се изсѣляватъ отъ града. Обявлението на градски свѣтътъ е направено съ задни цѣли: да подиграе партизанитѣ на русофилската партия послучай неуспѣхътъ имъ въ изборитѣ за окр. свѣтници, обаче тѣ несъзнателно сж станѣли отгласъ на една истина. Ние твърдиме, че никой отъ жителитѣ на тия два квартала не е стѣпилъ въ общинското управление, защото тамъ е непроходимо отъ шайкаджитѣ, които ежедневно пълнатъ коридоритѣ, за да получатъ възнаграждението си за нанесенитѣ побои на опозиционнитѣ избиратели. Ние приканваме общинското управление да покаже имената поне на десетина отъ „мозината“ тия, които сж ходили за справки, обаче, увѣрени сме, че то не ще направи това, защото никой не смѣе да стѣпи въ общинското управление, още повече жителитѣ отъ тѣзи квартали.

Най-послѣ и така да е, пакъ се потвърждава факта, че положението днесъ е непоносимо и че българскитѣ граждани, за да се избавятъ отъ своеволията и беззаконията на нинѣ власт имѣющитѣ, прибѣгватъ до най крайнитѣ мѣрки—да се изсѣляватъ. По добра рекомандация за днешната епоха нетрѣбва. Всичко свидетелствува, че ние приживѣваме една отъ тия епохи, които вслѣдствие терорѣтъ, насилията и беззаконията на властта сж родили революциитѣ въ Франция и Англия. Ако това положение се продължи още нѣкое врѣме, послѣдствитѣ не могатъ да бждѣтъ други, защото и търпѣнието си има прѣдѣли. Че у насъ царува пълна анархия се доказва още и отъ обстоятелството, гдѣто и чуждитѣ поданници не сж пощадени отъ шайкитѣ, а такива случаи имаме вече два.

Тия насилия, произволи и безчестия и на полицията, и на окр. управителъ, и на натрапеното ни кметство сж причината, гдѣто у мнозина граждани се е появила мисълта да напуснатъ бащинитѣ си огнища, кждѣтъ гдѣто сж се раждали, земата и полята, гдѣто сж отрасли и да се изсѣляватъ въ други държави.

2-И АВГУСТЪ

Слѣдъ громката побѣда на шайкитѣ, която побѣда коштува 48 прозорични стѣкла на домѣтъ на г-на Данаилова, напарването стѣнитѣ и тавана съ коршуми, смазването съ бой на около 10—15 невинни избиратели на 1-й Августъ, гражданетѣ не земахъ абсолютно никакво участие въ благодарственното молебствие на 2 Августъ, което не приличаше на благодарствено молебствие, а на заукойна служба. Това бѣше слѣдствие отъ извършенното прѣдний денъ. Гражданетѣ бити, гонени, стрѣляни отъ княжескитѣ службашии не можехъ да взематъ, нито пѣкъ и взехъ, нѣкакво участие въ тая панахида, която се извърши за погребението на народната свобода, конституционното ни управление, отъ шепна най низки и безобразни твари за угодата на единъ князь, който доказа нееднократно, че него не интересуватъ сждбенитѣ на милото ни отечество, освобождено съ братската кръвъ на стотини хиляди руски синове.

Да, на 2 Августъ гражданетѣ не празнувахъ 12 годишнината отъ идването на княза въ България, а погрѣбването на основний ни законъ — конституцията. Нарѣдъ съ трикулеорнитѣ знамена на повече отъ сто мѣста висѣхъ и траурни знамена. Самото това обстоятелство изважда на лице до колко княза е спечалилъ любовта на народа.

Датата 2 Августъ за въ бждѣще ще остане една печална дата, защото отъ тая дата насамъ въ България се даде най голѣмий просторъ на разврата и разсипничеството. На 2 Августъ 1887 князь Фердинандъ, като тури на главата си българската корона, даде тържественно обѣщание, че ще почита свято и ненарушимо конституцията и ще уважава народнитѣ правдини и ще се грижи за прѣуспѣването на отечеството ни въ всѣко отношение. Послѣдовавшитѣ по послѣ събития дойдохъ да ни увѣрѣтъ отъ какви намѣрения се е въдушевлявалъ княза, и че той е далъ най тържественни обѣщания, прѣдъ Бога и народа, че ще работи за народното добро само за очи. България отъ една цвѣтуща страна станѣ най бѣд-

на. Нейнитѣ сили и финансии, които бѣхъ въ цвѣтуще положение до идването на княза, днесъ сж истощени и народа оголѣлъ. Държавний ни бюджетъ отъ 60 милиона е удвоенъ. И, вмѣсто дълговетѣ ни къмъ Русия и Турция, днесъ дължимъ и на нѣмско-еврейскитѣ банки цѣли 300 милиона лева. За да достигне до това мизерно положение държавата ни, причината е разсипничеството на княза, който всѣкога е оставалъ защитникъ на отечественнитѣ си и свои интереси. Ако се взремъ по добръ въ дѣлата на стамболовото управление и маниеритѣ на княза при образуванието на кабинетитѣ у насъ, ние ще се натъкнемъ на самата истина, която е очебижна. Прѣдъ насъ ще се изрисуватъ мѣрките, чрѣзъ които се е гонило и постигнѣло потжкването на народната воля и онищожаванието на народний суверинитетъ, за запазването на които сжщия тоя князь се е клелъ. А отъ тука слѣдва заключението, че той не е останѣлъ вѣренъ пазителъ и на клетвата си. При това Стамболовото и Греково-Радославовото управление се поставихъ вѣнъ отъ всѣкакви закони и принципи. Чрѣзъ грубитѣ и репресални мѣрки тѣ убихъ довѣрието на гражданитѣ къмъ законитѣ на страната и къмъ свѣтлото бждѣще на отечеството ни. Вслѣдствие сжщитѣ мѣрки, въ съдружие съ развратѣтъ и разсипничеството, тѣ доведохъ страната ни до опростояване. И прѣзъ двата тия кабинета, които съставляватъ едно цѣло, се прѣслѣдваше една и сжща цѣль: да се потжпче народната воля, народния суверинитетъ, безъ да се взематъ въ внимание и послѣдствитѣ, които могатъ да произлѣзатъ отъ тия крайни мѣрки, които властвуещитѣ вземахъ за постигането на гонимата цѣль. Народѣтъ не е оставалъ чуждъ на тия прѣстѣпни намѣрения, защото всичко е ставало на негова смѣтка и той е билъ онеправданъ въ всячки случаи. Отъ тука произлиза и неговото разочорвание въ добритѣ намѣрения на князѣтъ му. Да виждашъ, че всичкитѣ дѣйствия на управницитѣ се поставятъ вѣнъ отъ всѣкакви закони, и княза, който е върховний господаръ въ страната, не взема никакви мѣрки за обуздаването на произволницитѣ, е, което кара народа да вѣрва, че тия дѣйствия се инспириратъ отъ него. А чрѣзъ тия дѣйствия народа ни се доведе до просяшката тояга и, ако вѣрвимъ въ това направление, не ще е далечъ денѣтъ, когато ще прѣстанемъ да съществуваме не само като държава, но и като народъ. И при съзнанието на тия истини, кой ще отиде да празнува една дата, която, освѣнъ нещастия, друго не му е донесла? Трѣбва да бждемъ стадо отъ овце, та въпрѣки очевидността на фактитѣ, да възвеличаваме едни поворни дати, чрѣзъ които се погази народната воля, народния суверинитетъ. Бѣше врѣме, когато не съзнавахме тая истина, нѣ днесъ, когато народа ни порасте съ години, когато самъ съзна лошата участъ, която му готви княза съ своитѣ приближени управници, той не само не може да въсхвалява тия дати, нѣ се отнася и съ призрение къмъ тѣхъ. Съ тоя се обяснява отсѣгтвие на гражданетѣ на молебена на 2-ий Августъ въ града, гдѣто, освѣнъ Окр. Управителъ, кмета и войската, другъ не се забѣлѣваше, а сжщо и неотслужванието молебени нито въ едно село въ окръга. Да отдаваме това на нѣкаква агитация, не можемъ. Отвращението на гражданетѣ отъ своеволията на днешнитѣ ни натрапени управници, които княза покровителствува, дадохъ тоя горчивъ резултатъ. Защо властта не застави гражданитѣ да празнуватъ на 2-ий Августъ? Тя, властта, взема всичкитѣ мѣрки, за да изнасили волята на избирателитѣ на избора, който станѣ прѣдний денъ, нѣ тя се отказа безсилна да застави сжщитѣ граждани да почитатъ една дата, която, освѣнъ злини, друго не имъ е донесла.

А тия манифестации и оказванието на чернитѣ знамена искаватъ онова, което народа чувствува и мисли да прави, ако княза не поправи поведѣнието, което е държелъ отъ идването си въ България.

Народа ще почне да почита само тогава, когато и той бжде почитанъ и уважаванъ и когато законитѣ гарантиратъ напълно имота, честта и съществуването му.

НАГРАДЕНИ.

Прѣдателството на народнитѣ ни интереси се награждава отъ Султана. Милоститѣ, които се явлѣхъ надъ нашитѣ управници отъ страна на последния сж отъ естество да увѣржатъ всѣки здравомислящъ българинъ, че външната политика на страната ни е прѣдателска.

Тия султански милости дойдохъ тъкмо на врѣме, за да се разсѣе и онова малко довѣрие, което нѣкои българи имахъ къмъ днешнитѣ ни фатални управници и да ги увѣри, че последнитѣ не сж имали при сърдце никога интереситѣ на България и сж били чужди на нейнитѣ стрѣмления и идеали.

Прѣдателската декларация на министръ прѣдсѣдателя Грековъ въ кървавата камара, че не е България, която ще се грижи за участъта на нашитѣ братия въ Македония и спиранието направата на линията Кюстендилъ-границата се възнаградихъ отъ Султана, петвѣковний нашъ мъчител, съ ордени, които ще красятъ гърдитѣ на трима български министри прѣдатели — Грекова, Радославова и Тончева.

Такова прѣдателство можтъ да направятъ само едни извѣрги, които се движатъ отъ частнитѣ си интереси, които не милѣжатъ народа, съ довѣрието на когото и не се ползуватъ.

Ако кабинетътъ на г-нъ Д-ръ Стоиловъ води спрямо Македония една политика, която се увѣща съ успѣхи, значението на които никои не може да откаже и днесъ и доби резултати съ най голѣма полза за Македонското дѣло, то днешното прѣдателско правителство въ своето работѣние ползката лека разрушава създаденото и не ще е далечъ денятъ, когато отъ тия печалби за българщината, ще останатъ само едни спомени. Кой може да откаже значението на търговскитѣ агенства, назначението на трима още владци въ Македония и то въ Епархии отъ Вардаръ, спечелванието на Кумановската църква за Българитѣ и разрѣшението да се свържи нашата желѣзница Кюстендилъ — Границата съ Македонската при Куманово? А такива резултати можа да постигне правителството на г-на Д-ръ К. Стоилова, защото то не бѣше чуждо на народнитѣ стрѣмления и идеали. Частъ отъ тия печалби сж вече загубени. Кумановската църква е почти отнета отъ македонскитѣ българи, свързанието на Кюстендилъ съ Македонската граница прѣустановено за дълги години, а заедно съ това даде се по голѣма възможностъ на сърби и гърци да развиятъ по енергични агитации въ тая братска наша страна и да задушатъ още повече гласътъ на българетѣ, които днесъ се прѣслѣдватъ не само отъ турцитѣ, нъ и отъ гърци и сърби.

И всичко това се дължи на прѣдателската политика на днешното дворцово-лакейско правителство.

Днешнитѣ управници се гордѣжатъ съ своитѣ ордени, които земахъ като награда ерѣшу цѣната на пожертванитѣ български интереси въ Македония и Одринско. Въ тия области гоненията, прѣслѣданията на българетѣ се увѣличаватъ; обезчестяванията, грабежитѣ и убийствата се умножаватъ, и нашитѣ управници се отказватъ да взематъ подъ своя защита онеправданитѣ, заради едни декорации.

Какво позорно капитулиране!

Кажете вие народни извѣрги, не ви ли смущаватъ мжкитѣ и страданията на нашитѣ братя въ Македония, които вие жертвувате, за да се сдобиегъ съ едни турски ордени? Защо, вмѣсто тия ордени, вие не се застъпихте да изискате човѣшки правдини за райтѣ въ Македония и Одринско, които сж сжщински наши братя? Или злощастнието, о клетници, на вашитѣ братя не ви трогва? Съ какво да окачествимъ вашето прѣдателство на тия скѣпи за всички ни интереси на тия нещастници, които влата сѣдба остави още за дълги години подъ тежкий и непоносимъ яремъ на тия крѣвници, които покачихъ на шията ви орденитѣ, за да красятъ гърдитѣ ви, а заедно съ това да указватъ на прѣдателството, което извѣршихте и отъ което всѣки ще трѣбва да се гнуси?

Скѣпо и прѣскѣпо ще платите за тия висулки, ерѣшу които оставихте въ пълния произволъ на башибозуцитѣ нашитѣ братя въ Македония и Одринско. До ще денъ, когато и вие сами ще се срамите отъ прѣдателската си политика, нъ ще бѣде късно.

При другитѣ си дѣяния: шайкаджийството, побитѣ, избиванието на българскитѣ избиратели, изнасилванието волята на сжщитѣ, стрѣлянието и интернирванието на българскитѣ граждани вие прибавихте и прѣдателството на народнитѣ стрѣмления и идеали, заради едни султански висулки.

Не ви завяждаме на славата, на добъръ ви часъ, само мислѣте, че ще дойде денъ да отговаряте за извѣршените отъ васъ прѣстѣпления и прѣдателства.

Конституционното управление у насъ изгуби вече всѣко значение. Подигравкитѣ на нитѣ управляющитѣ убихъ и онова малко довѣрие, което българскитѣ граждани имахъ къмъ законитѣ на страната. Подигравкитѣ, на които бѣхъ прѣдметъ българскитѣ граждани въ седемъ мѣсечното управление на днешния сопаджийски режимъ, дадохъ своитѣ горчиви послѣдствия.

Тѣ се увѣрихъ, че тѣхната участъ е играчка въ рѣцѣтѣ на единъ авантюра, когото нищо общо не свързва съ сѣдбинитѣ на нашето отечество, и който, за да тегли по-голѣми облаги за себе си, оставя отечеството ни въ рѣцѣтѣ на нѣколко кални личности, които вършатъ пѣкъ най-голѣмитѣ своеволия. Конституционното управление за сега е една сѣпка, задъ която прѣкриватъ своитѣ дѣйствия сума авантюри, които свързва не нѣкакво желание да работятъ за благого на държавата, а лични интереси и облаги, които ще доведатъ народа ни до просешката тояга. Единъ кратъкъ обзоръ на извѣршенитѣ дѣла въ недалечното минжло, отъ 18 Януарий насамъ, ще ни доведе до печалната истина, че двигателя на всѣки у нитѣвластуящитѣ е жаждата за грабежъ. Това е стрѣмленieto на всички отъ чорбаджията до последния, отговарящъ на ценза, служащъ. А такива управници, които не се въдушевляватъ отъ никакви идеали, които не трогва участъта на ближнитѣ имъ, които иматъ за ръководител не своя разсѣдкъ, а животинскитѣ си инстинкти, никога не сж принасяли добро на народа си и нѣма да принесатъ.

Ние сме свидѣтели на сума такива дѣяния, които по своето сжщество ни увѣрватъ въ печалната истина, че авторитѣ имъ не сж били проникнати, нито отъ най-малката доза любовъ или привързанностъ къмъ сѣдбинитѣ на народа си, нито пѣкъ сж размисляли за послѣдствията на своитѣ калпави, въ всѣко отношение, сдѣлки. Отъ такова естество сж сключенитѣ договори за конверсионния 260 милионенъ заемъ, и продажбата на нашата държавна желѣзница Чирпанъ-Нова Загора; отъ такова естество е и задължението на държавата да построи линията Чирпанъ-Скобелово, за която ще похарчи още около 2¹/₂ милиона грѣшни пари; отъ сжщето естество е и спиранието постройката на линията Кюстендилъ-Македонската граница. Ами удовлетворяванието на Хаджиенова?

Да се допуца участието на народа въ тия гибелни за страната ни, за народността ни, сдѣлки, е немислимо, защото именно на народа, на българскитѣ избиратели, се отне възможността да се произнесатъ по тѣхъ. Тѣхната воля се изнасили въ деня на изборитѣ, лишихъ се отъ животъ десетки избиратели, оставихъ се на произвола на сѣдбата тѣхнитѣ (на избититѣ) жени, дѣца, майки и бащи, и една шепя шайкаджии и нехранимайковци, заедно съ полицията, а въ нѣкои мѣста и войската, останхъ господари на изборното мѣсто и извадихъ изъ урнитѣ ония продажни твари, които властѣта бѣ опрѣдѣлила за постигането и реализиранието на своитѣ пѣкленни планове. И днесъ, когато участъта на България е рѣшена за дълги години, когато нейното заробване на нѣколко нѣмско-чифутски банки е дѣло свършено, когато икономическото ѝ развитие е спрѣно за единъ периодъ отъ 40 години, когато на всѣкъ надъ издихающия трупъ на България се разнася злокобния смѣхъ на нейнитѣ джелати: нейнитѣ нови господари—чифутско-нѣмскитѣ банки, правятъ всичко, за да отнематъ и най-последнитѣ ѝ жизнени сили и ж обрнхъ въ безжизненъ трупъ.

Да, народа, истинския господаръ въ конституционна България, не вие никакво участие при рѣшаванието на своитѣ сѣдбини, защото не бѣ допуснхъ, да каже и той своята дума по тия важни за не-

говото бѣдѣще сдѣлки. На изборитѣ се изнасили неговата воля, до деня на приеманието договоритѣ, условията бѣхъ скрити отъ него, а приеманието имъ и подписванието имъ отъ княза станх само въ нѣколко часа. Протеститѣ и революциитѣ на митингитѣ не се взимахъ въ внимание, защото частнитѣ интереси на договорящитѣ се така изискваше. Работѣното болшинство отъ кървавата камара узакони тия гешефтарски сдѣлки, а княза слѣдъ като ги санкционира, бързо, бързо заминахъ за Варна, за да не чуе народния протестуящъ гласъ.

И когато народа ни днесъ се заплашва отъ нещастия, когато сиромашията трона на вратитѣ ни, нашия гостенинъ обиколя банкитѣ, прави расходи, урежда гешефтитѣ си и прави нови прѣсѣмѣтания за други, защото кравата има още малко млѣко за изданье. И какво ще го интересува него тая страна, съ която не го свързватъ нито плѣмненни връзки, нито минжло, нито историческото бѣдѣще на храбрия български народъ, който въкове упорно е противостоелъ на своитѣ врагове и има толкова сѣбѣли страници въ историята на минжлото? Да, той е билъ чуждъ за стрѣмленията и идеалитѣ на българския народъ и ще остане чуждъ, защото за него сж по мили интереситѣ на сънароднитѣ му и собствениитѣ му, който той съ едно явно безсрамие бърза, до гдѣто е врѣме, да урѣжда.

Тия сж съображенията, гдѣто у насъ не може да се нарѣди едно истинско народно управление. А причината на това положение, което се създаде у насъ отъ 18 Януарий насамъ е княза, защото частнитѣ му интереси го заставихъ да постави на чело на управлението единъ хамелионъ, безъ воля, безъ убѣждение и безъ свѣсть. И догдѣто волята на народа се тѣпче, до тогава България ще регресира. Лѣкътъ на това зло ще се намѣри малко по късничко, нъ тежко и горко тогава на надмѣнницитѣ, узурпаторитѣ и кравницитѣ: Левътъ спи, нъ когато се разяри и горитѣ ще потреперятъ отъ неговата сила, която ще помете всичко отпрѣдъ си. А тоя левъ, народа, знае истинския виновникъ на нещастията си. Ако тия нещастия бѣхъ само стихийнитѣ, неговата участъ щѣше да бѣде розова, нъ когато при тѣхъ се притурихъ и новитѣ, които министритѣ и чорбаджията, съ феса на глава, му приготвихъ, участъта му се влоши до крайностъ. За тия послѣднитѣ той нѣма да прости никому, още повече на автора на каналиитѣ, лудницата и съжтника на юначетата, ако съ врѣме не се взематъ мѣрки, догдѣто гнѣвътъ не е минжлъ крайнитѣ прѣдѣли.

Врѣмето на благоволенията минж, сега трѣбва да се слуша гласътъ на народа, гласътъ на истинския господаръ въ страната, който има най голѣмото право да заповѣдва, да диктува.

МѢСТНИ НОВИНИ

— Нека споменемъ между другитѣ побои и безобразия и слѣднитѣ: Тонко Вълчевъ прѣвъз деня на 1-ий Августъ накаралъ нѣколко души турци да бижатъ синѣтъ на Г-на Г. Д. Великовъ, бивший управител. Дѣтето е било гонено и замѣряно съ камъне до пхтнитѣ врати на домѣтъ му. Нѣколко души отъ градинаритѣ сж пинили съ камъне синѣтъ на Г-нъ Хр. Змериевъ. Това показва, че не само възрастнитѣ, нъ и дѣцата не сж сигурни за живота си. Това още повече характеризира епохата, която прѣживѣваме.

— На 6-ий т. м. прѣстигнхъ първий увеселителенъ тренъ отъ София съ повече отъ 1200 души гости. На гарата бѣше се стекълъ почти цѣлий градъ. Посрѣщанието бѣше едно отъ най-родушнитѣ. Такива посрѣщания градѣтъ ни помни три: посрѣщанието на Г-нъ Д-ръ Стоиловъ, Г. Драганъ Цанковъ и Г. Д-ръ Ст. Даневъ и сегашното. И нашия гостенинъ би позавидѣлъ на такова братско радушно посрѣщание. Мѣстото отъ гарата до града бѣше пълно съ хора. Повече отъ 4000—5000 души имаше само посрѣщачи. Въ петъ часѣтъ велосепедиститѣ имахъ надирѣ-пускване между града и гарата. Тукъ бѣше цѣлий градъ. Бурята погрѣчи на увеселението. На 7-ий с. м. въ 7 часѣтъ има увеселителенъ тренъ за Сомовитѣ, а вечерѣта кондѣръ отъ хорѣтъ на

Г-на Николаева, отъ съставътъ на който обѣщава нѣщо особено.

— Съ увеселителния тренъ прѣстигнъ въ града ни и Г-нъ П. Каравеловъ

— Питаме общинското управление да яви има ли намѣрение да даде гласностъ на прѣдписанието на министерството на Търговията и Земледѣлието подъ № 32 отъ 30 Юлий 1899 год., съ което се разрешава да се продава месо на частни дюгени на всекъждъ изъ града, или не?

— На 4-ий того ученицитѣ и ученичкитѣ отъ мѣстнитѣ основни отдѣления ходихъ на ескурзия. Тѣ били прѣведени, както се научаваме прѣвъ мѣстността „Текискій орманъ“ и прѣвъ „Ицовото“ бранище, заведени на Кушиновата водѣница. Вечерта прѣвъ паметника на р. Витъ върнахъ въ града, гдѣто пристигнахъ въ тъмно. Добръ, че и за тѣхъ нѣма шайки, иначе много дѣца щѣхъ да бждатъ бити, като дѣтето на Г-на Г. Д. Великовъ, бито по насѣкване отъ Тонко Вълчевъ, писаря на Мюфтията.

Ние не сме противъ ескурзиитѣ, нъ желателно би било тия ескурзии да ставатъ въ по близки мѣстности, а не като тая на 7 километра вѣнъ отъ града. При връщанieto си, дѣцата едва се движехъ, а на сутринний день се влачехъ като прѣбити. Дѣца, които никога, особено 8--9 годишни, не сж правили пътъ повече отъ 3—4 к. м. да изходжтъ въ единъ день 14—15 к. м., това не е по силитѣ имъ. И втори пътъ, кога се продума за подобни разходки, едва ли ще се яви нѣкое дѣте. Растоянията за расходкитѣ за такива дѣца, не трѣбва да бждатъ повече отъ 2—3 километра.

— Много граждани ни заявихъ, че избирателнитѣ имъ карти не били раздадени прѣди избора за Окр. Свѣтници, особено картитѣ на избирателитѣ отъ VIII и IX квартали. Между другитѣ нека забѣлжимъ и това, че Г-нъ Цв. Курзовъ не е записанъ въ новитѣ избирателни списъци. Немѣ това не е сторено умишлено? То показва какви дрѣбнави сж лицата, които като избраници на шайкитѣ, циганитѣ и турцитѣ, прибрѣгватъ да вършатъ дѣла, които ги компрометиратъ още повече въ очитѣ на гражданетѣ. Ние сме сигорно увѣрени, че съ нераздаденитѣ карти е гласувано и държиме басъ, че, ако се публикуватъ имената на отбѣлзанитѣ гласували въ деня на избора, не половината, а тритѣхъ четвърти, ще протестиратъ. Отъ гражданитѣ българе, почти никой не е гласувалъ, съ исключение на шайкитѣ; отъ турцитѣ повечето бѣхъ избѣгали, сжщо и частъ отъ циганитѣ бѣхъ избѣгали по Витъ, а отъ Николаево дойдохъ 37 души, отъ Петърница 12 и отъ Дисевица—6. Тогава отъ гдѣ се добихъ 1360 гласа? Публикувайте Г-да имената на гласувашиитѣ, за да видѣте и сами, какви фалшификации по избора сте правили. Нъ не ще имате тая дързостъ, защото ще се оплюете и то така, както и не мислите.

— Истѣкахме се платното, ритаме ти круското. Пуститѣ му Долне Джбичени станали радослависти, само и само да испаджтъ кмета си башъ радослависта Къно. Колко простички наистина! Отъ една страна при управителя се молихъ, а отъ друга при Окол. Началникъ и двамата обѣщавахъ, догдѣто минж избора. Сега ще има много да очакватъ за тия обѣщания, защото не така лѣсно се изхвърля едно лице, каквото ще и да е то, особено радославистъ отъ турско врѣме. Роболѣието ви ще се възнагради съ заплювка. Ще имаме случай пакъ да поговоримъ слѣдъ мѣсець, два, когато видите сами, колко горчиво сте биле излѣгани. Нъ така ви трѣбва. Съ непостоянитѣ всеки си служи, нъ и всеки прѣзира.

— И избата не останж неосквернена. Двѣ вечери подредъ гуляжтъ шайкитѣ и тѣхнитѣ началници на чело съ управителя, кмета и Окол. Началникъ. Срѣцу 4-й т. м. гуляжцитѣ съ градската музика осжмнхъ. Далъ Господъ хубаво вино и безъ пари, зацо да не се задоволяжтъ и шайкаджитѣ съ него най послѣ, нали сж тѣ народа? Знае ли министерството на Земледѣлието и Търговията, че избата се е прѣвърнула на свѣрталище на шайкитѣ? Не ще направя злѣ, ако постегне юздитѣ на услужившия Г-нъ Директора, който отъ любогудничество забрави своитѣ длѣжности, като отвори вратитѣ на храма на науката за шайкитѣ и тѣхнитѣ началници. Положително знаеме, че шайкитѣ сж обрали гродето на една частъ отъ лозето при избата.

— Шайкаджитѣ се разочаровахъ. По завче-

ра единъ отъ прѣставителитѣ на шайкитѣ — Христо Н. Кокошаровъ е искавалъ най цѣнични думи на кмета вжтрѣ въ общинското управление, като не оставилъ майка му незабравена, послучай отказътъ на кмета Ив. Юрдановъ да му заплати за геройскитѣ му подвизи по изборитѣ. Това е още нищо. Колко псувни и погрѣжни ще се сипжтъ, като се почне уволняването на ония продажници, които бѣхъ потрѣбни само по изборитѣ и сега се явяватъ ненуждни. Това е фактъ. Ние имаме и свидѣтели, които ще потвърдяватъ твърдѣнието ни.

— Отъ положително мѣсто се учимъ, че общинското управление имало намѣрение да именува улицата, която почва между затвора и ковчезничеството и минава покрай Михалаки Х. Константиновъ на името на Н. Ц. Височество, защото при минаването си въ Плѣвенъ билъ прѣведенъ изъ нея улица. Ако това е вѣрно, то ще бжде най-голѣмото оскърбление, което може да се нанесе на княза, защото тая улица е една отъ най нечиститѣ. Тамъ хвърлятъ боклукъ гражданетѣ, тамъ хвърлятъ уличната сметъ пожарникитѣ, тамъ хвърлятъ излишечитѣ отъ храната на затвора и затворницитѣ. Кое отъ тия нѣща би послужило за мотивъ да се именува тая улица съ името на княза?

— Както се научаваме отъ достовѣрно мѣсто, нашъ Марко честнѣйшия и пр. пр. билъ държалъ постановление, за да даде бившия съставъ въ сждъ, загдѣто било възбудено срѣцу него дѣло за 11000 лева, за които е вече осжденъ, сжщо и за завеждане дѣлото за отнимание окръжното здание, въ което се помѣщава окр. управление. На добъръ ти часъ, Марко! Ние бихме желали само такива дѣла да завеждате, за да виджтъ хората, че тия нѣща се вършатъ само и само, за да се даджтъ дѣла на Т. Табаковъ. Ние ще те посвѣтваме Марко само едно, ако не знаешъ да четешъ, което е донейдѣ за вѣрвание, то н-а карай нѣкого отъ писаритѣ си да ти прочете протоколитѣ на окр. свѣтъ, та да се увѣришъ, че комисията съ завеждане дѣлото за отнимание зданието, въ което се помѣщава окр. управление, е изпълнила вѣтото отъ окр. свѣтъ рѣшение и нищо повече.

Господиме Редакторе!

Моля распорѣдете да се даде гласностъ чрѣвъ в. „Плѣвенскій Гласъ“, на слѣдующето:

Въ района на с. Садовецъ въ мѣстността „Папучковецъ“, съществува едно пространство отъ около 150 декара, обраснало съ смрадика. Това пространство е притѣжание на Садовската селска община; всека година тая смрадика се отдава на закупчици за пожъвание, разбира се, чрезъ наддавание, обаче настоящето ни либерално кметство, което както се хвали зачитало всичкитѣ закони, прѣвъ настоящата година въведе нова система, относително продажбата на тоя общински доходъ, така намѣсто да обяви търгъ за цѣлѣта, както закона изисква, благоволи та по единъ комшииски начинъ даде за пожъвание тая смрадика на Маринъ Ив. Генчевъ само за 50 лева, когато още въ същия день сж се явили прѣдъ помощникъ кмета Петръ Стефановъ, който е правилъ «варенъ-гиоръ» съ Генчева, други лица и са настоявали да се обяви търгъ както закона изисква, тѣй като и тѣ желаятъ да наддаватъ, нѣкой даже обявили, че даватъ 100 лева за тая смрадика, члена отъ общинскій свѣтъ Найдень Братановъ е направилъ даже забѣлжка на помощникъ кмета, въ смисълъ, че за подобни работи трѣбва да се обявяватъ публични търгове по надлѣжний рѣдъ, а не да се постжпя съ общинскитѣ доходи по единъ такъвъ начинъ, чрѣвъ който се нагърнятъ общинскитѣ интереси, обаче помощникъ кмета — тоя официаленъ джанбазинъ, неблаговолилъ и да чуе какво му се говори, а прѣспокойно и съ чиста свѣсть останалъ непоколебаемъ въ своето рѣшение, и като че ли на пукъ на ония що давали 100 лева спазилъ напълно общинскитѣ интереси и далъ смрадиката на Маринъ Ив. Генчовъ за 50 лева, Лошитѣ явизи искатъ да кажатъ, че въ тая малка комедийка, ужъ играелъ ролята златний телець, да ли това е вѣрно нека самото обстоятелство говори.

Закона за селскитѣ общини и оня за публичнитѣ търгове, навѣрно ще са дадени на експлоатация отъ нѣмскитѣ банки, та нашето кметство твърди, че не били тука да се ржководи по тѣхъ.

Садовчене! чакъ сега общинскитѣ Ви интереси се пазятъ прочее спете спокойно.

с. Садовецъ 20 Юлий 99 г.

Единъ Селенинъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 6348

Извѣстявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Бохотското землице, а именно:

1) Половинъ дворъ отъ Къщно мѣсто въ с. Бохотъ въ „горната махла“ заедно съ една сажъ съ дворъ 1½ декаръ оценена за 50 лева; 2) Нива „Печиняка“ 4 декара 5 ара оценена за 25 лева; 3) Нива „Тръстара“ 6 декара и 8 ара оценено за 35 лева 4) Бранище въ „Беглишкото“ 8 декара оценена за 80 лева

Горния имотъ принадлежи на Петко Ивановъ отъ с. Бохотъ не е заложенъ продава се по взысканието на Илия Георгиевъ отъ гр. Плѣвенъ за 206 лева лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнитѣлния листъ № 4112 на Плѣвенскій Окол. Мир. Сждия

Надаванието ще почне отъ първоначалната цѣна Разглежданието книжата и надаванието може да става всеки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 17 Юлий 1899 год.

Дѣло № 463 98/год.

2—2

Сждеб. Приставъ: Алексиевъ

№ 6252

Извѣстявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Тученишкото замлице, а именно:

1) Лозе въ мѣстността „Кокшинскитѣ“ 4 декара 6 ара оцѣнена за 22 лева 50 ст. 2) Нива въ мѣстността „Срѣцу Селу“ (Опанската) 5 декара оцѣнена за 15 л. 3) Ливада мѣстността „Мерково“ 5 декара оценена 25 лева 4) Нива мѣстността „Козлитята“ 9 декара оцѣнена за 45 лева.

Горния имотъ принадлежи на Симионъ Ив. Чолака отъ с. Тученица не е заложенъ продава се по взысканието на Димитръ В. Михайловъ отъ гр. Плѣвенъ за 101 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнитѣлния листъ № 3494 на Плѣвенскій Окол. Мир. Сждия

Надаванието ще почне отъ първоначалната цѣна Разглежданието книжата надаванието може да става всеки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 12 Юлий 1899 год.

Дѣло № 608 98 год.

2—2

Сждебень Приставъ М. Сливковъ

№ 11324

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Орѣховското землице, а именно:

1) Къща „срѣдъ село“ съ двѣ отдѣления и въ двора зимникъ съ дворъ около 3 декара оцѣнена за 50 л.
2) Смрадика „Чолашки Орианъ“ отъ 41 декаръ оцѣнена 205 лева;
3) Нива „Литова Падина“ отъ 17 декара оцѣнена 85 лева;
4) Нива „Равнището“ отъ 18 дек. оцѣн. 90 л.;
5) Варбакъ „Калето“ отъ 1 дек. 6 ара оцѣнена 8 лева;
6) Лозе „Старитѣ лозя“ отъ 2 декара 5 ара оцѣнена 12 лева 50 ст.
7) Градина „Долнитѣ градини“ отъ 5 ара оцѣн. 2 лева 50 стотинки.

Горнитѣ имоти принадлежжтъ на Върбанъ Пенковъ отъ Орѣховица не е заложенъ продаватъ се по взысканието на Иванъ Нинковъ отъ с. Орѣховица за 489 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнитѣлния листъ № 2478 на Плѣвенскій околийскій мировий сждия.

Надаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглежданието книжата и надаванието може да става всеки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 22 Юлий 1899 год.

Дѣло № 1298/97 год.

2—2

Сждеб. приставъ: Хр. Ив. Мускуровъ